

Dál se hádáš a něžný chvíle jsou už dávno pryč,
proč dál a víc tě pod svou kůži mám.
Prý se mnou jenom strádáš, z ruky do huby žít tě nebaví,
já jsem jakej jsem, teď máš mě dost.

Tys' měla vysněnej báječnej svět,
já jsem ti do noty v něm jen málo hrál.
Pro mě zbylo ti pár holejch vět,
tak táhni dál.

Měl jsem rád víc než je zdrávo,
vždycky stane se to, co má se stát.
Ale na lásku má každej právo,
člověk nesmí se nikdy vzdát.

Každý ráno i pozdě večer když usínám,
no prostě celej den snů plnou hlavu mám.

Kolik je věcí, co roztáčejí svět,
kolik je lásky, co chytí nás krásně a hned.
Zase uslyším pár hezkejch vět,
tak žít se dá.

Budu zas' mít rád víc než je zdrávo,
vždycky stane se to, co má se stát.
Na lásku má každej právo,
člověk nesmí se nikdy vzdát.

Budu zas' mít rád víc než je zdrávo,
vždycky stane se to, co má se stát.
Na lásku má každej právo,
člověk nesmí se nikdy jen tak vzdát.

Budu zas' mít rád víc než je zdrávo,
vždycky stane se to, co má se stát.
Na lásku má každej právo,
člověk nesmí se nikdy jen tak vzdát.

Budu zas' mít rád víc než je zdrávo,
vždycky stane se to, co má se stát.
Na lásku má každej právo,
člověk nesmí se nikdy jen tak vzdát.